

Sygn. akt II CSK 389/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku F.J.
przy uczestnictwie M.H., E.H. i J.R.
o stwierdzenie nabycia spadku po K.J.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt XV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie przez skarżącego i uzasadnienie istnienia co najmniej jednej z wymienionych, mających charakter publicznoprawny, przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie bowiem przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć

rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca powołał przesłankę z art. 398² § 1 pkt 1 k.p.c. formułując zagadnienie prawne: „Czy dopuszczalne jest rozstrzygnięcie sprawy przez Sąd II instancji bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego psychologa w postępowaniu apelacyjnym w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, w sytuacji, gdy Sąd I instancji dopuścił dowód z zespołu biegłych psychiatry i psychologa, a opinię wydał tylko jeden biegły - psychiatra, a Sąd I instancji oraz II instancji rozpoznał sprawę bez przeprowadzenia dopuszczonego wcześniej dowodu z opinii biegłego psychologa?”. Ponadto skarżący, na wypadek nie uwzględnienia, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, jednakże w żaden sposób jej nie uzasadnił, co powoduje, że pozostaje ona poza oceną Sądu Najwyższego.

Rozważając czy wątpliwość ujęta w zapytaniu odpowiada kryteriom istotnego zagadnienia prawnego uwzględnić należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się iż zagadnieniem prawnym jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych i istotności zagadnienia z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których powstało. Ponadto skarżący powinien wykazać, że jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Lakoniczna argumentacja przedstawiona przez skarżącego nie spełnia wskazanych wyżej wymogów i nie

stanowi podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw